

2009. szeptember 17-én benyújtott kereset — Insula kontra Bizottság

(T-366/09. sz. ügy)

(2009/C 282/100)

*Az eljárás nyelve: francia***Felek**

Felperes: Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Párizs, Franciaország) (képviselők: J.-D. Simonet és P. Marsal ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a kereset elfogadható és megalapozott;
- az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Bizottság 114 996,82 euró visszafizetése iránti kérelme megalapozatlan, következésképpen kötelezze a Bizottságot 114 996,82 euróra vonatkozó jóváírási értesítés kibocsátására;
- az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a Bizottság 253 617,08 euró visszafizetése iránti kérelme részben megalapozott, következésképpen kötelezze a Bizottságot 174 044,85 euróra vonatkozó jóváírási értesítés kibocsátására;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot 146 261,06 euró összegű kártérítés fizetésére;
- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság állapítsa meg, hogy a felperes jogosult 573 273,42 euró összegű kompenzációs támogatásra;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A választottbírói kikötésen alapuló jelen keresettel a felperes annak megállapítását kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy azon terhelési értesítések, amelyekkel a Bizottság az OLAF által készített vizsgálati jelentés alapján a felperesnek kifizetett előlegek visszafizetését követeli, összeegyeztethetetlenek az Energiáról, Környezetről és Fenntartható fejlődésről szóló kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs egyedi programba, valamint az ALTENER II. programba illeszkedő projektek keretében megkötött különböző szerződések rendelkezéseivel.

A felperes által hivatkozott jogalapok és fő érvek alapvetően megegyeznek a T-246/09. sz., Insula kontra Bizottság ügy keretében előterjesztettekkel.

A Közzszolgálati Törvényszék F-62/08 sz., Sevenier kontra Bizottság ügyben 2009. július 8-án hozott ítélete ellen Roberto Sevenier által 2009. szeptember 23-án benyújtott fellebbezés

(T-368/09. P. sz. ügy)

(2009/C 282/101)

*Az eljárás nyelve: francia***Felek**

Fellebbező: Roberto Sevenier (Párizs, Franciaország) (képviselők: É. Boigelot és L. Defalque ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Közzszolgálati Törvényszékének harmadik tanácsa által az F-62/08. sz., Sevenier kontra Bizottság ügyben 2009. július 8-án hozott és a fellebbezővel 2009. július 13-án közölt végzést;
- az Elsőfokú Bíróság adjon helyt a fellebbező által az Európai Unió Közzszolgálati Törvényszéke előtt előterjesztett kereseti kérelmeknek;
- az Elsőfokú Bíróság az ellenérdekű felet kötelezze az első- és másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a jelen fellebbezéssel a Közzszolgálati Törvényszék F-62/08. sz., Sevenier kontra Bizottság ügyben 2009. július 8-án hozott ítéletének hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Közzszolgálati Törvényszék nyilvánvalóan elfogadhatatlanként elutasította azt a keresetet, amelyben a fellebbező a 2007. szeptember 24-i bizottsági határozat annyiban történő megsemmisítését kérte, amennyiben az elutasítja a fellebbező által egyrészt a lemondása 1983. október 19-i felajánlásának visszavonása, másrészt pedig a rokkantsági bizottság eljárásának lefolytatása iránt előterjesztett kérelmet.

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező elsődlegesen egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyet arra alapít, hogy a Közzszolgálati Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a pusztán megerősítő aktus fogalmának értelmezése során, mivel a fellebbező kérelmének hallgatóságos elutasítását követően meghozott kifejezett határozatot annak ellenére minősítette pusztán megerősítő aktusnak, hogy a kifejezett határozat részben helyt adott a fellebbező kérelmének.

A fellebbező másodlagosan arra hivatkozik, hogy a Közzszolgálati Törvényszék elferdítette és figyelmen kívül hagyta az ügyiratokat, továbbá megsértette az indokolási kötelezettséget, amikor azt állapította meg, hogy az ügyre jellemző egyetlen sajátos körülmény sem indokolta, hogy a Közzszolgálati Törvényszék ne alkalmazza a pusztán megerősítő aktus fogalmára vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlatot.